

Cañellas es desfà dels pesos pesants i forma un govern de joves, a la seva mida

La gran neteja

Gabriel Cañellas, després de pensar-s'ho molts mesos, finalment s'ha decidit a provocar la gran crisi de govern. Reestructuració total. Els més carismàtics consellers n'han desaparegut i han deixat pas a persones joves i desconegudes. Un govern a la mida de Cañellas.

Cañellas ha esperat als resultats de les eleccions legislatives espanyoles per fer els canvis de govern que el reforcen com a líder del PP a les Illes.

JOAN CELIÀ

Quasi tothom ho esperava. Feia setmanes, mesos, que era motiu de tertúlies. En pocs dinars de periodistes o de polítics no es tractava el tema. Molts ho comentaven amb aquella confiança de l'iniciat: "En Cañellas es carrega en...", "En Cañellas nomenarà en..." Les traveses eren quasi diàries. Els confidencials dels diaris, els breus, dia sí i dia també es feien ressò de rumors, mitges veritats, signes... Tothom ho esperava, però, com sempre sol passar amb aquest tipus de coses, quan arriba el moment tothom queda fora de joc. I així va ser aquesta vegada també. Cañellas va aconseguir el que ningú es pensava: sorprendre. Que fos positivament o negativament, naturalment és cosa de com s'ho miri cadascú.

La gran neteja ve de molts mesos abans. De fet, no ha estat només una crisi de govern. Al llarg de deu anys, Cañellas ha vist com dins el seu mateix Govern s'havia anat configurant un grup de consellers de pesos pesants. Forcades, Cladera i Saiz, al capdavant d'Economia, Turisme i Obres Públiques, respectivament, eren un referent polític de la tasca del Govern. D'altra banda, el conseller Gilet, primer en Cultura i més tard com a conseller adjunt a la Presidència, també era dels *eterns* i poderosos.

El president tingué una gran oportunitat de fer la crisi quan destituí Maria Antònia Munar. Això va ser al setembre del 92. Però, atesa la situació d'aquells moments —amb uns pactes PP-UM que corrien perill— s'estimà més esperar. En-

cara no era el moment. Políticament la jugada de destituir la Munar havia estat arriscada i li va sortir exactament com pensava. L'objectiu era escapar una vegada més UM, eliminar políticament la Munar i els seus més directes col·laboradors —especialment l'enemic polític de Cañellas, Jeroni Albertí—, però la ràpida reacció de la presidenta d'Unió Mallorquina, que aconseguí controlar el partit, va frustrar l'objectiu final de Cañellas. La situació, doncs, des del punt de vista de fortalesa política de Cañellas, no era massa oportuna per a provocar una gran crisi de govern. Calia esperar. I Cañellas, que té l'astúcia del pagès mallorquí, sap esperar.

Dilluns de Pasqua, Felipe González anunciava la convocatòria d'eleccions

Els nous consellers del Govern Balear

Joan Flaquer Riutort, conseller de Turisme. Va néixer a Palma el 28 de març de 1965. El segon d'una família de tres germans. Solter. És regidor de l'Ajuntament de Capdepera,

poble al qual se sent molt unit. Llicenciat en dret el 1987, s'incorpora a la docència universitària quasi immediatament després d'haver acabat la carrera. Des del gener del 1988 és professor de Dret Mercantil dins el departament de Dret Privat de la Universitat de les Illes Balears.

Políticament no se li coneix gaire currículum. De fet, el currículum oficial que ha distribuït el gabinet de premsa del Govern s'allarga en la part acadèmica, però és molt reduït en la part política: militant del PP a Capdepera; regidor d'aquest Ajuntament des de 1991 i candidat suplent al Senat per Mallorca en les darreres eleccions. I des del dia 22, conseller de Turisme del Govern Balear.

Rosa Estaràs Ferragut, vicepresidenta del Govern Balear i portaveu del Govern. Nasca a Valldemossa (Mallorca) el 21 d'octubre de 1965. Soltera. Llicenciada en

dret per la Universitat de les Illes Balears l'any 1988. Durant un any va exercir com a advocada. Col·laboradora del Servei d'Informació i Atenció al Ciutadà (SIAC) l'any 1989. Directora de l'Oficina d'Ajuda a les Víctimes del Delicte del Govern Balear entre 1989 i 1991.

Políticament està afiliada al Partit Popular des de 1987 i és la presidenta de la junta local del PP a Valldemossa des de 1991. Ha estat assessora del conseller adjunt a la Presidència entre 1990 i 1991. En les passades eleccions locals es va presentar a les llistes del PP a l'Ajuntament de Valldemossa, va ser elegida regidora i tinent de batlle d'Urbanisme i de Cultura. Ha estat directora general de Relacions Institucionals del Govern Balear entre 1991 i 1993.

L'octubre de 1991 fou nomenada directora de la Comissió Interdepartamental de la Dona del Govern. Quan Francesc Gilet, Conseller Adjunt a la Presidència, fou designat com a candidat número u del PP a les llistes del Congrés hagué de dimitir del seu càrrec, el qual fou ocupat per Rosa Estaràs. Des del passat dia 22 és vicepresidenta del Govern Balear i Portaveu del Govern.

Bartomeu Reus Beltran, Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori. Nascut a Inca (Mallorca) el 8 de juny de 1957. Casat, un fill. Llicenciat en Dret per la Universitat

Autònoma de Barcelona. Mestratge en Dret Mercantil i Dret Tributari pel Col·legi Universitari Abad Oliva (Universitat Central de Barcelona).

Des del 15 de juny de 1983 ha estat secretari general tècnic de la Conselleria d'Economia i Hisenda del Govern Balear. A més ha estat president de la Junta Superior d'Hisenda de Balears.

Des del passat dia 22 ocupa la cartera d'Obres Públiques del Govern Balear.

Bartomeu Cabrer Barbosa, Conseller de Sanitat i Seguretat Social. És el més gran dels nous. Té 50 anys. Casat i amb tres fills. Metge de professió, fins ara era director

general de Sanitat del Govern Balear. El seu currículum professional és molt dilatat. Ha presidit juntes locals contra el càncer, és membre del consell editorial de revistes especialitzades, ha tenguut diversos càrrecs professionals a l'Hospital de Son Dureta de la Seguretat Social, ha estat professor de l'Escola Universitària d'Infermeria, també ha exercit la docència a la Facultat de Medicina de Barcelona, ha publicat treballs d'investigació, ha donat nombroses conferències... però políticament no se li coneix altra cosa que ser militant del PP i el ja anome-

nat càrrec de director General de Sanitat.

Des del 22 del mes passat és el nou responsable de Sanitat i Seguretat Social del Govern Balear.

Jaume Matas Palou, Conseller d'Economia i Hisenda. Va néixer a Palma el 5 d'octubre de 1956. Té, per tant, 36 anys. Està casat i té tres fills. Llicenciat en ciències Econòmiques i Empresariales per la Universitat de València l'any 1978. A la mateixa universitat s'especialitzà en Economia Conjuntural i Hisenda Pública. Funcionari de la Comunitat Autònoma. Des de l'any 1989 és el director general de Pressupostos de la Conselleria d'Economia i Hisenda del Govern Balear, càrrec que ha ocupat fins l'actualitat.

Des del 22 de juny ocupa el lloc del seu anterior cap, Alexandre Forcades, al front de la Conselleria d'Economia.

Des del 22 de juny ocupa el lloc del seu anterior cap, Alexandre Forcades, al front de la Conselleria d'Economia.

Catalina Cirer Adrover, Consellera de Governació. Nasca el 22 de desembre de 1962 a Palma. Diplomada en Ciències Empresarials. Començà a treballar en un banc com admi-

nistrativa; actualment és, era, apoderada d'una oficina d'aquest banc.

La seva militància política es remunta fins el 1981 i 1982 quan milità dins les files d'UCD fins la dissolució del partit centrista. Posteriorment entra dins el PDP entre 1985 i 1987. Finalment, des de 1990, és militant del PP. No havia tenguut càrrecs polítics i el seu currículum s'omple amb les seves aficions: membre de l'Escola de Música i Dances de Mallorca. Soci i petit accionista del Mallorca, voluntària del Projecte Home, i durant uns anys va ser també monitora d'un club d'Esplai. És conegut també que va a missa cada diumenge i que llegeix els evangelis durant la missa. Des del dia 22 ha deixat enrere el banc per a fer-se càrrec de la Conselleria de Governació del Govern Balear.

Cañellas ha triat uns nous consellers joves i sense experiència de gestió, però fidels a la seva persona.

JOAN CELIA

generals anticipades. Cañellas va veure que ara sí que podia ser una bona oportunitat. Sempre, per descomptat, dependent dels resultats. El PP semblava que pujaria considerablement a les Balears. Les enquestes donaven una possible victòria a l'Estat. Balears és una de les poques comunitats amb govern del PP. Amb una victòria conservadora a les Illes, el paper de Cañellas s'enfortiria. Amb una victòria a l'estatal, tendria l'excusa per a donar un parell de *cops de peu cap amunt*. Un hipotètic govern Aznar necessitaria quadres –fins i tot es rumorejaven per Palma que més d'un mallorquí tenia possibilitats de dur una cartera de ministre– que ben bé podrien sortir, en part, de l'estructura de poder muntada per Cañellas a Balears. D'aquesta manera Cañellas hauria pogut fer neteja amb l'excusa d'haver guanyat les eleccions.

El problema, però, va ser que Aznar no aconseguí batre González. La nit del 6 de juny, quan ja es va saber que el PP tornava a estar a l'oposició, Cañellas no podia evitar fer cara de disgust. Però ben aviat, l'endemà mateix, el president va poder veure que a Balears el PP havia arrasat. I cal tenir en compte que, a les

Illes, els votants del PSOE voten Felipe, però els del PP –si no tots sí una bona part– voten Cañellas, encara que no s'hi presenti. El resultat era aclaparador: 191.000 vots. El nombre de vots absoluts més gran que mai cap força política hagi aconseguit. Havia arribat l'hora.

Gilet era ja a Madrid i desapareixia, doncs, de l'entorn de poder de Cañellas. Ara calia escapar un poc el Govern.

Poc més d'una setmana després de les eleccions els rumors s'intensificaven més que mai. "En Cañellas farà net". Els periodistes demanaven als consellers i aquests es començaven a posar nerviosos. Segons sembla, fins i tot algun es va dirigir a Cañellas directament interessant-se per la seva sort. En un acte públic, Cañellas es va fer acompanyar, de manera sorprenent, de Bartomeu Rotger, l'actual conseller de Cultura, d'UM. Els especialistes avisaven: "En Rotger no se'n va". I, fins i tot, apostaven més fort: "En Cladera té tots els números per anar-se'n, però potser li donarà una altra conselleria". I més: "En Saiz, ho té fotut, l'entorn familiar de l'amo en biell (Cañellas) no li perdona certes coses", en al·lusió a qüestions privades de caire sentimental.

Dies abans de la *gran neteja*, el president va reunir tots els consellers en una finca de titularitat pública. Ja era evident que la cosa era "madura i ben madura, i que podia d'esclatar en qualsevol moment. Diverses filtracions asseguraven que Cañellas no havia dit als seus consellers ni mitja paraula sobre crisi de govern. En qualsevol cas, dijous 17 de juny es feia oficial. En Cañellas havia parlat. ¡I de quina manera! La *gran neteja* s'havia produït. Jaume Cladera, de Turisme, Jeroni Saiz, d'Obres Públiques, Gabriel Oliver, de Sanitat, Llorenç Oliver, de Treball, i Alexandre Forcades, d'Economia, sortien del Govern. La crisi havia estat profunda. No era una simple remodelació.

Però la bomba van ser els substituïts. Joves, sense experiència de gestió política, fidels a Cañellas... El president s'havia decidit a envoltar-se de consellers que no li poguessin fer gens ni mica d'ombra. L'època del barons, dels influents consellers, havia passat. A partir d'ara, tothom ben a les ordres. Per fi, Cañellas havia aconseguit dissenyar un Govern a la seva perfecta mida.

Miquel Payeras